

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

П'ЯТЬ ЦЕНТИ ВА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Ред. „Свобода“: Н'єгес 4-0237. — Тел. У. Н. С'єдз: Н'єгес 4-1018. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA.

FIVE CENTS ELSEWHERE.

КОНГРЕС РОЗІХАВСЯ НА ВАКАЦІЇ

ВАШІНГТОН. — Після кількох разів відложення конгрес остаточно розіхався додому на вакації. Впродовж своїх останніх засідань конгрес ухвалив на річні державні потреби на черговий рік 12 біллонів доларів, побиваючи тим рекорд усіх попередніх бюджетів. У тій сумі найвищу позицію займають фонди на боротьбу з безробіттям. Далі на зброєння. Їхній на річні державні департаменти, хліборобство і т. п. Конгрес ухвалив теж у часі останнього засідання закон про підвищення робітничої плати і пайових годин праці.

ВІДВАЖНА ЗАЯВА ГЕЙГА.

НЮАРК. — Посадник міста Джерзі Сіті, Френк Гейг, даючи навагу у суді в справі своєї адміністрації та заборони свободи слова в Джерзі Сіті. Цей раз він без обиняків сказав, що тим перетворенням елементом, які прямують до повалення нинішньої демократичної системи, прямують до повалення свободи слова і всіх прав людини, не належить свобода слова і ті цивільні права, які вони хочуть повалити.

РІВНІВНИКА ДИТИНИ КЕШІВ ЗАСУДИЛИ НА СМЕРТЬ.

МАЯМІ. — Суд після короткої розправи засудив на смерть Френкліна МекКола, 21-літнього скопювача і вбивника дитини Кешів. Він не заперечував вини і на запит судді, що має сказати на свою оборону, він тільки поклявся головою. Він також не хотів підписувати прохання про помилування, бо сказав, що волисть засудує смерті, ніж вічну тюрму. Та правдоподібно родина відпише в його ім'я прохання про помилування, хоч надії на помилування є мало.

ЖИДИ НАСЛІДУЮТЬ ФАШИСТІВСЬКУ ІТАЛІЮ.

НЮ ЙОРК. — Секретарка жіночої жидівської організації, пані Трейсі, заявила, що жидівські жінки повинні наслідувати італійських жінок у часі війни Італії з Етіопією, і повинні на дар для Палестини складати свої золоті обручки. Як відомо, італійки складали тоді свої золоті обручки в дарунок для держави, щоб допомогти Італійській армії здобути Етіопію. Тепер у подібний спосіб пані Трейсі хотілаб здобути фонди для боротьби з арабами в Палестині та для відбудови зруйнованої жидівської держави.

БОРІББА З ЧЕРВОНИМИ В ІУНІАХ.

НЮ ЙОРК. — У дорозі до Дітройту предсідник автомобільної юнії Гомер Мартін, перед кореспондентами заявив, що ексекутива згаданої юнії рішила викинути п'ятьох урядників з цієї юнії тому, що вони були комуністами і від комуністичної партії діставали прикази, яку політику вести в середині юнії. Ексекутива остерігалася згаданих викинених урядників, що вона не буде толерувати комуністичної політики в середині юнії. Та не помогло і треба було їх викинути. Мартін додав, що юнія не має нічого проти того, коли хтось собі хоче належати до комуністичної партії. Але не дозволить, щоб уживати юнії як знаряддя для повалення демократичного устрою і заведення диктатури в Америці.

„ДОБЛО ПІ ЕЙ“ ТВОРИТЬ НОВІ ПРАЦІ.

НЮ ЙОРК. — Нюйоркський директор „Добло Пі Ей“, Бретон Сомервел, заявив, що небагато „Добло Пі Ей“ створює, щоб „білоковнірцевих“ робітників нових 15,000 праць. До того рішення заряд прийшов тому, що з кінцем цього місяця кінчатся роботи в „Добло Пі Ей“, які zatrudнювали таку кількість „білоковнірцевих“ робітників. Якби в тій справі нічого не зроблено, то ті люди знайшлися би тепер на вулиці.

ПОКИНУЛА РОДИЧІВ І МІЛІОН ДОЛЯРІВ ЗАДЛЯ ЛЮБОВИ.

РОЧЕСТЕР. — Пани Розмері Вебстер, донька багатих родичів із Стемфорду, Конн., покинула батьківський дім і відреклася мільйона доларів, який вона мала дістати в спадку, та вийшла заміж за вбогого хлопця, краєцького сина, канцелярійного писаря. Родичі старалися всіми силами перешкодити їй, бо вона була не лийн багата, але й гарна, і мала чимало інших хлопців за „своєї класи“. Та це не помогло і дівчина пішла за серцем. Тепер родичі говорять, що вони не хочуть бачити її на очі й не бажають, щоб вона верталася додому.

ВПРОВАДИЛИ СТРУНКОЛІНІЙНІ ПОЇЗДИ.

ШІКАГО. — До Шікаго прибули два струнколінійні поїзди, побудовані двома залізничними компаніями: Нью Йорк Централ Рейлрод і Пенсильванія Рейлрод. Ці поїзди зробили пересічно по 60 миль на годину і прибули з Нью Йорку до Шікаго за 16 годин.

ЛІКАРСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОТИ СОЦІАЛІЗАЦІЇ МЕДИЦИНИ.

САН ФРАНЦИСКО. — Американський Медичний Союз висказався проти того, щоб медичну практику піддавати під концентровану контролю держави і щоб люди заздальгід забезпечувалися проти недуг, а потім діставали лікарську поміч даром, на основі свого забезпечення.

ПАРАДА НАШАДКІВ ГУГЕНОТІВ.

НЮ РОШЕЛ (Нью Йорк). — Нашадки гугенотів, які 250 літ тому внаслідок релігійних переслідувань виїхали з міста Рошел, у Франції, і прибули до Америки та недалеко Нью Йорку, заложили собі нове місто, Нью Рошел, тепер справляють річні паради в честь заложення міста. Вони прибули в місто нову бронзову таблицю, що має повний і вірний список усіх тих перших переселенців гугенотів, які прибули до Нью Рошел.

ВОЄННІ СТРАХІТТЯ.

Десять літаків вилетіли з Еспанії, перелетіли гори Піреней і спустили бомби на французьку територію, 15 миль від границі. Франція негайно скріпила свою повітряну приграничну сторожу. Вислано туди спеціальні бомбові літаки, на котрі ладується такі бомби, як оця на образку. Така бомба важить 500 кілограмів.

СІМ ЛІТ НЕ МОЖНА ЖЕНИТИСЯ.

З головної квартири королівської канадійської кінної поліції в Отаві доносять, що в короткому часі будуть уведені деякі обмеження в справі женити констаблів королівської поліції. Досвід виказав, що жонатими поліцейськими тяжче заряджувати як безженими, бо очевидно легше безженному поліцаєві перенестися в інше місце служби ніж жонатому, а до того обтяженому родиною. Крім того були випадки, що жонаті поліцаї після перенесення в інші місця служби залишали за собою довги, що очевидно не подобається вишій владі.

Через те команда державної поліції видасть у короткому часі припис, що члени канадійської кінної поліції можуть женитися аж по відбутті сім літ служби. Доносять, що де-хто з поліцаїв, які мали намір саме тепер одружитися, рішеші навіть виступити за службу.

ЗГОРІЛО 300 ДОМІВ І ФІЛЬВАРОК.

В осаді Жулкевська, 20 км. від Красноставу, ввечері бухнув вогонь. Згоріло 300-домів і фільварок Жулкевська. З цілої осаді урятували тільки костел, громадський уряд, поліційну станицю, почту й аптеку. Люди таборують під голим небом. Провізоричні обчислення втрат перевищують пів мільйона злотих.

БУЧА І СТРИЛИ ПОЛЬСЬКИХ АКАДЕМІКІВ У ЧЕНСТОХОВІ.

22-го травня ц. р. прибула до Ченстохови проща 3,000 польських студентів. Студенти перенесли в процесі риграф з каплиці на Верх. Рівночасно зложили там „вотум“, призначений для ген. Франка. Між молоддю прийшло до прямих інцидентів і ударів. Нападали на себе ОНР-івці, ОЗН-івці й ендеки. Виривали собі взаємно транспаренти. Зчинилася бійка. Дві особи були ранені. Рівночасно студент Скерскі стріляв двічі з револьверу. Пополудні повторилися інциденти на майдані Перацкогго. По місті кружляють поліційні стежі.

ДОМАГАЛАСЯ ВІДШКОДУВАННЯ ЗА БЕЗПЛАТНУ ОПЕРАЦІЮ.

„Не варт сьогодні комусь добро робити“ — уямо зазвичай нині такі слова скрізь і всюди. Напевне так теж мусів сказати відомий французький лікар, хірург Тієр де Мартель. Ціла історія, яка закінчилася несподівано в суді, виглядала менш-більш так:

Славна в Росії в передреволюційних часах танцюристка Ніна Коронгіська втекла підчас революції до Парижа. Там заїхала вона до колишнього царського ад'ютанта, який познайомив її з паризьким світом. Одначе Коронгіська жила довгий час у великих злиднях, крім того ще на своє нещастя важко занедужала і мусіла піддатися операції.

Згаданий на вступі хірург перевів її дві операції зовсім безкористо. Якеж було його здивування, коли він раптом довідався, що танцюристка внесла проти нього до суду скаргу, домагаючися відшкодування за бупітмо невідлужу першу операцію.

Танцюристка домагалася ні менше, ні більше, лиш 200,000 франків. Притому слід відмітити, що обі операції були вдалі й до того безплатні. Ця дивовижна судово скарга викликала в Парижі велике вражіння, зокрема паризька преса не жалує своїх зловних уваг під адресою загоності, захищеної та нахабної танцюристски.

Недавно відбулася розправа в першій інстанції, яку танцюристка, очевидно, прогала. Тепер французька преса повідомляє, що Коронгіська не хоче відступити і зголосила апелляційну скаргу.

ШАХИ ЗПЕРЕД 6,000 ЛІТ.

Наукова експедиція, що перелетіла досліди в північному Іраку, віднайшла там фігурки, що дуже подібні до нинішніх шахів. Ці фігурки міцно витерті. Вчені кажуть, що їх знайшли мешканці передісторичної Мезопотамії менше-більше чотири тисячі літ перед народами Христа.

КРІЗА НЕ ДОСЯГНУЛА БАНКІВ.

Колин Кембел, онтарійський міністр публичних робіт, заявив на публичних зборах у місті Гамілтон, Онт., що в часі економічної кризи в Канаді збільшився маєток канадійських банків. Міністр підніс, що в роках кризи зменшилося національне добро Канади і дохід усіх громадян, а рільництво було страшно захитане. В тім часі збільшилися довги Канади. Одначе маєтки банків за час депресії побільшилися. Міністр додав, що лихва стала в Канаді найбільшим бізнесом.

ЛОВЕЦЬ УБИВ ШІСТЬ ВОВКІВ.

Микола Ткачук осягнув рекорд у полюванні на вовків у дистрикті Лак-ла-Біш (Канада). Цей зими повелось йому виконувати в околиці ріки Вандерінг шість великих лісових вовків, за котрих убиття одержав від уряду 30 доларів, а крім того ще й продав шкури. Ткачук заявив, що з убиттям тих вовків не мав ніякої трудности. Він наставив лиш кілька капканів біля стогів сіна і вовки полапалися в них майже незаметно.

БЕЗРОГА З 24 ПОРОСЯТАМИ.

На фермі і. П. Фоваса у Реймонді коло Летбриджа (Канада) є безрога, що осягнула справжній рекорд щодо плодovitости, бо недавно вродила 24 поросята. Згадана безрога належить до породи Йоркшир. Кожне з поросят є нормальне, як щодо будови так і щодо величини. Господар дивується, як безрога виграє аж 24 поросята, коли пересічно льох не родить більше як по 12 поросят.

МАСОВІ КРАДІЖИ КОНЕЙ.

У Рудеччині масово пропадають коні. Один з покривджених господарів, Г. Іванішніа з Угерсць-Виняських, пізнав свого коня в селі Ставках, повіт Горлодок, у господаря А. Багрила. Досі розпізнав 16 коней. У слідчий в'язниці перебуває 18 осіб.

ПЕРЕНОСЯТЬ З ГОЛЯНДІЇ ТІЛО ПОЛК. Е. КОНОВАЛЬЦЯ

ЛЬВІВ. — „Діло“ подає, що за кордоном повстала думка перенести тіло полк. Евгена Коновальця до одної з європейських столиць, осідку численної української колонії. План перенести тіло до Парижу й похоронити його поруч з могилою Симона Петлюри відназ з огляду на можливі труднощі від французького уряду „людового фронту“. Тому домовину перевезуть мабуть до Берліну.

ЗГАДУЮТЬ ПРО ЯКОГОСЬ „МУХИНА“.

ЛЬВІВ. — „Діло“ доносить, що українці в Празі є того переконання, що більшовики згадують полк. Коновальця зостраху перед О. У. Н. У цій справі, як кажуть, відіграє велику роль якийсь Мухин, що довгий час був емісаром Коновальця в Бриселі та в Парижі, а потім його помічником у Женеві.

ВЕЛИТЕНСЬКЕ ВРАЖІННЯ У ВАРШАВІ.

ЛЬВІВ. — Кореспондент „Діла“ з Варшави подає, що вістки про вбивство полк. Е. Коновальця викликали велитєнське вражіння в цілому польському політично-пресовому світі, що й відбулося на шпальтах усіх щоденників у Варшаві та на провінції. Далі подано ще й те, що польські редакції „доручили своїм кореспондентам у Берліні, Парижі й у Львові пильно слідкувати за тією справою“. А в розмовах на тему роттердамського замаху висувано здогад, що „ця подія матиме дуже поважний вплив на стан українсько-польських відносин“. Багато польських часописів передрукують з „Діла“ матеріали і статті, зв'язані з убивством Е. Коновальця. Галецький „Дзєннік Бидгоцький“, як звичайно, додає і тут Берлін, як і те, що українські діла це „агенти чужих держав“. Між іншим пише так: „Для Польщі смерть Коновальця може принести деяке заспокоєння в українських рядах. Не треба цього перецінювати. Німецькі гроші знайдуть завжди слухняних виконавців“.

ХОЧЕТЬ ВІДВЕРНУТИ УВАГУ ВІД ПОЛЬЩІ.

ЛЬВІВ. — Майже вся польська преса, що намагається писати про вбивство полк. Коновальця у трохи пристойному тоні, звертає увагу на те, що Москва є власним ворогом України, а не Польща. А шоденник „Польська Захадня“ пише так: „Несамовитий кінець життя Коновальця викликав у Польщі, передусім у східній Галичині, велитєнське зацікавлення і вражіння. Москва це не ляхарські і добродушні поляки, що за бомби українських терористів не відплачували бомбами. Безпардонність українських терористів натрапила ним разом на таку ж брутальну безпардонність советських загартівників. Коновалець згинув від зброї, що нею сам воював“.

Ось як себе потішають!

Цей часопис пише далі ще ось що: „Смерть того завязлого заговорника, поза колом сніпо відданих йому виконавців, не викликала навіть жалю у тверезо думуючому українському громадянстві. Вона, якщо не закінчує, то на всякий випадок послаблює законспіроване вогнище, що загрожує невідповідальними наслідками терористичних виступів в Європі“.

ГОЛОСИ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ В ПОЛЬЩІ.

ЛЬВІВ. — Німецька преса, що виходить у Польщі, виявила велике зацікавлення роттердамським атентатом. Вона подає подробиці цієї події, а також пише широко про життя і діяльність полк. Коновальця. „Діло“ підносить особливо те, що пише „Фрає Пресе“. Цей часопис, що виходить у Лодзі, виписує атентати ОУН. Згадує, що була „спроба атентату на Літвінова підчас його подорожі до Злучених Держав“. Пише, що „романтика змови не дідала на сенті як магічна принада, без практичних вислідів для української справи“. А кінчить статтю та німецька газета ось так: „Зоря Коновальця серед українців у Польщі останніми роками зблідла. Інші групи переймали від нього його засади, відкинувши злочин як засіб політичної боротьби“.

ПАНАХИДА.

ЛЬВІВ. — У храмі св. Юрія відправлено у суботу, 4. червня, поминальне богослуження у зв'язку зо смертю полк. Е. Коновальця. Після Служби Божої о. прллат І. Куницький відправив понахиду в асисті 6. священників. Після понахиди хор співав жалібні пісні. Був прийнятний також батько покійного.

ЗА АВТОНОМІЮ ЗАКАРПАТТЯ.

ПРАГА. — Недавно приймав прем'єр Голза делегацию „Руської Народної Ради“, яка передала йому резолюцію з домаганням автономії для Закарпаття, а тепер домагався з нього того самого д-р Геровський в імені вихідців із Закарпаття, що живуть в Америці. Голза заявив, що закон буде надана повна автономія, треба, щоб погодилися між собою місцеві групи.

ШАНУЮТЬ ВЕЛИКОГО ДЕРЖАВНИКА.

СТАНІСЛАВІВ. — Молодь, зорганізована в „Молодій Громаді“, пошанувала святочним вечором пам'ять Миколи Міхновського, великого українського державника і самостійника з часів дошовських. Відчитано реферат, який висловив свого часу Миконовський у Полтаві, а в якому він висловив тези української державности. Публику становила майже сама молодь.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. "Свобода": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧЕРГОВЕ РОЗЯСНЕННЯ

В міру того, як заграничні кореспонденти й дорожні по советській Росії розкривали факти ходу з 1932 і 1933. року, котрий більшовицький уряд старався закрити насильним душенням донесень, більшовицькі фабрики пропаганди пильно продукували преріжними способами донесення про значні поліпшення на полі, продукції й розділу споживчих засобів, передовсім однієї й поживи. Говорилися в тих донесеннях, що советські фабрики продукують тепер щораз більше родів такого споживчого товару та що кожний рід його поправляється щодо якості. Порівнювали теперішній стан з станом зперед кількох років, ба навіть з станом у краях Європи.

Світ не звертав багато уваги на цю пропаганду. Газети не старалися їй протидіяти, чи принаймні розслідити, скільки в ній правди. Навіть то цікавився Росією, то цікавився більш преріжними „чистками“ старих більшовиків, що скоро чергувалися одна за одною, ніж донесення про матеріальний стан населення. Завдяки тому, що світ задивився на більшовицьку політику й шибениці, більшовикам удалося підсунути світові вражіння, що в советській Росії поправилось життя з матеріального боку.

Тепер на це вражіння впадає нагло донесення про нову чистку в советській Росії, чистку саме в ділянці доставки споживчих засобів, а передовсім поживи. Обвинувачують цілу низку високих урядовців, відповідальних за доставку овочів і ярини. Закидають їм, що овочів і ярини нема досить; що як вони і є, то часто злої якості; що навіть, як є досить, то часто загнили. Закидають їм урядовцям, що не подбали за відкриття відповідного числа пунктів для продажу цих засобів поживи та відповідного числа ресторанів. Закидають цим урядовцям свідому злу волю, називають їх, за більшовицьким звичаєм, саботажниками, загавірниками, шпигунами, контрреволюційцями, нищильниками і т. п.

Чи правда це, що ці люди свідомо завинили за стан харчевої справи, чи несвідомо, покищо не знати, а при стані більшовицького судівництва ледве чи й колись буде можна поправді дізнатися. Зате вже нині можна встановити як правду, мимоволі признавши самим більшовицьким урядом, що справа продукції й розповсюдження харчевих засобів у советській Росії в теперішній часі зовсім не знаходиться в такому знаменитому стані, як це представляла криклива більшовицька пропаганда. Обвинувачуючи визначних урядовців за свідоме нищення в цій ділянці, самий уряд признає, що справа з доставкою для населення овочів і городовини та з організацією місць збуту засобів поживи стоїть зле. Розголошення своїх заслуг і досягнень коло доставки населенню достаточної кількості доброї поживи по дешевій ціні це один з цих дурманів, що тепер роздувся через кампанію самого уряду.

ПО СМЕРТІ ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

(Надіслане зо Львова).

Смерть полк. Євгена Коновальця — це великий удар для української справи. Була це людина незвичайна, видана цілим серцем і цілою душою справі визволення рідного народу, власні збудування для нього власної держави, самостійної країни. Його енергія була спершу звернена проти Польщі, і він створив у краю низку бойових організацій, що далися добре в знаки національному противникові, а найбільших злочинців таки і смертю карали.

Але з часом відносини на полі заграничної політики змінилися. Тому полк. Коновалець взявся до енергійної роботи проти другого великого, небезпечного і безоглядного противника, проти більшовицької Росії.

Автім його звязки сягали далеко і він усюди старався у різних державах добути союзників для боротьби з ворогами своєї батьківщини. Його незвичайна рухливість і енергія доводили наших противників просто до скажених, і не було лайки, якою вони не обкидали його чесне ім'я.

Але ту ненависть і скаженість ворогів уміли добре оцінити його земляки. Вони знали, що десь-там по Європі він їздить і тгається на всі боки та веде не так голосну, як тишу, але успішну українську пропаганду. І не тільки пропаганду веде, але й готує відповідні сили, щоб їх ужити як слід у відповідну хвилину.

Чи ж це не була небезпечна людина для ворогів українського визволення? Чи не треба було за всяку ціну усунути її? І лише треба подивляти, що аж досі цього не зроблено, зглядаю, що аж досі покійник умів виминати так зручно заставлені на нього сіті. Але вкінці Совети так налякалися, що такі рішення позбулися полк. Коновальця. А то, як кажуть, головне за те, що він їх зачав атакувати акцією на Далекий Схід.

Отже від деякого часу почав виходити в Харбін, часопис під назвою „Вільна Україна“ з кличем „хай живе національна революція і її вождь, полковник Коновалець!“

Рівночасно появилася в Харбіні брошура, що ширила ідею створення незалежної України. Ту брошуру видано мовою

українською, китайською і японською. В українській і китайській виданні цієї брошури були виступи і проти Советів і проти Польщі, а в брошурі японською мовою були виступи тільки проти Советів.

Рівнобіжно з пропагандною роботою ведено також і чинну акцію. П'ятілі була в першій мірі армія Білхера, що стоїть на маньчжурській границі, а Маньчжуро, як відомо, стоїть властиво під проводом японців. В армії Білхера є коло 40 відсотків українців. Ширити українську пропаганду в диверсійних цілях було очевидно в інтересі Японії. Полк. Коновалець міг почати того роду роботу, бо й у Харбіні і на Зелених Клинках живе значний відсоток українців.

Ту далеко-сидно акцію більшовики вважали за більш для них небезпечну, ніж ту на Наддніпрянській Україні, де доносили дуже розповсюджені і де тайну організацію можна при допомозі провокаторів легше розкопирувати і знищити. Коли йде про поляків, то польські газети прямо лують зо смерті полк. Коновальця та ще й несбіджника копають своїми брудними ногами. Видно наглядно, як вони ненавидять ту постать.

Та в тій трагедії радісне хіба те, що тут вірять, що зо смертю полк. Коновальця не скінчилася його робота, але що ведеться вона далі, бо чей же він мав помічників і вірних друзів його ідеї.

Що і в Галичині він мав дуже сильну свою організацію, це доказали численні карні процеси, перше проти членів У. В. О., а тепер проти членів О. У. Н. Пригадуємо, що підчинений Коновальцеві краєвий командант У. В. О., Ю. Головінський, згинув також наглою смертю. Його арештовано, як відомо, перед кількома роками коло Бірки, а застрілили його ескортуючі його поліцейські стрілами в плечі, одначе в рапорті донесли, що це зробили „вскутек услованя ушечкі арештованого“. А не треба забувати, що він був тоді убраний у довгий плащ і мав сковані руки!!!

Подібне трапилося і в травні цього року в Радехівщині з Мироном Харчуком та Іваном

Дідиком в Радехівщині, що були арештовані під замітом приналежності до ОУН та під палу господарства польського колоніста Скависького. Урядове звітлення каже: „У хвили, коли обох бойовиків ескортували до в'язниці, вони (сковані! — Ред.) кинулись утікати до найближчого лісу, а тоді постерункові державної поліції в погоні за ними покористувалися пальною зброєю і вбили їх на місці“.

Як бачимо, то вони зробили короткий процес. Без розправи, без доказів вини, не маючи очевидно компетенції карати когось смертю, вони таки їх побибавили, хоч не будучи самі скованими, легко могли їх

ЛЮБОВ БАТЬКІВЩИНИ

(Це лист батька до сина, вибраний зо славної книжки „Серце“, якої автором є світової слави італійський письменник і патріот Едмондо Де Амміс. Такі переклади поміщує для старокраєвої української молоді місячник „Молоді Друзі“ (Львів, Гродзиських 3, річна передплата \$1).

Чому я люблю Батьківщину, Італію? Запевне в тебе зараз же знайшлось багато відповідей на це питання: „Я люблю Італію тому, що мати мою італійка; тому, що в жилах моїх пливе кров італійська; тому, що тих померлих, яких оплакує моя мати і шанує мій батько, поховано в землі італійській; тому, що місцевість, у якій я народився, мова, якою розмовляю, книжки, з яких учусь, мій брат, моя сестра, мої товариші, великий нарід, серед якого я живу, природа навкруги мене і все, що я бачу, що люблю, чим питаюся — все воно італійське“.

О, ти ще не можеш тепер глибоко почувати цю любов! Ти знаєш це почуття вповні тоді, як станеш уже зрілою людиною, як, вибувши довгий час далеко на чужині, побачиши з пароходу далеко на обрії високі сині гори твого рідного краю; як воно витисне тобі слюзи з очей, а з серця радісні вигукни; ти знаєш це почуття тоді, як десь у далекому чужому місті, серед чужих людей тебе потягне кинути до незнайомого тобі робітника через те тільки, що, проходячи повз нього, ти по-

обох здогонити і наново ув'язнити.

Ось таке діється на наших землях. А чи світ про це знає? І тут насуваються нам ось які думки: Доходять до нас в Європі вісті, що у Злуч. Державах Америки, та мабуть і в Канаді, існують якісь організації „українських державників“, товариства „Оборони України“ чи „Соборної України“, якісь „Січі“, Стрілецькі Громади і їм подібні. Чи не було б добре, щоб вони всі принаймні тепер зійшлися разом і подумали над спільною акцією оборони рідної землі? Хочби на те, щоб видати англійською мовою відповідні книжки про Україну, де були б виснені й останні події.

Гр. О.

зустріваю тебе тепер, як ти вертаєшся зо школи, — я зустрів би тебе, тяжко ридуючи; я вже не міг би тебе любити і до смерті не зголюсь би рана в моєму серці.

Твій батько.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

Стемфорд, Конн. — В дописі про ювілей 350 від. У. Н. Союзу має бути, що відділ виплатив хорим членам допомог на загальну суму \$3,000.

І. Г., Бофало, Н. Й. — Вашу новинку готов дехто зле зрозуміти і отягатися з посланнями на такі цілі. Тому краще не помішувати. Принаймні заждіть, аж дістанете дальші відомості про те, на чім те все скінчилося.

О. Г., Нью Йорк, Н. Й. — Ваше обурення зовсім слушне. Не повинно бути на концертах ніяких збірок чи роздавання конверток, коли хтось виглошує промови, чи виконує якусь точку мистецької програми. З тим некультурним способом треба скінчити. Якщо далі будуть такі, що будуть далі підчас гри на скрипці, співу чи промов вносити такі заколоті, то треба за такі речі лютати до відповідальності комітети. А на ті особи, що перешкоджають слухати програми і псують святочний настрій концерту чи свята, не звертати уваги, себто від них нічого не брати і їм нічого не давати. Збірки є дуже потрібні й конечні. Але для них мусить бути окремий час.

Непорозуміння.

Три заприязнені родини святкували в малому ресторані іменини одного з батьків родини. Настрий був дуже багаторий, тим більше, що вина собі ніхто не жалував.

Коли розбавлені гості випили, одна з пань запризмила, що забула свою рукавичку. Тоді вона вертається ще раз на своє місце і заглядає під стіл.

Кельнер підходить до неї, запризмившись, що вона чогось шукає, і каже:

— Якщо ви шукаєте вашого чоловіка, то він уже за дверима.

Дитяча щирість.

Дядько посадив малого Юричка на колінах, як на коні.

— Подобалося тобі так?

— Так, але я волію їздити на правдивім ослі.

О. Луговий.

Автор застерігає за собою всі права.

ЗА УКРАЇНУ

(ВІРА БАБЕНКО)

Повість із часів революції і повстанської війни у Великій Україні. (В двох частинах).

Частина перша

5)

— Та ж москалів. Кажуть, що на Катеринослав відступає їх цільний корпус. А з чимими німцями сунуть хмарою. Мусимо бути пригтовані та дещо і приховати...

— Нехай нас Бог рятує від таких гостей. Але ж ти казав, що більшовиків гонять наше війське, українське.

— Наше. Але є його небагато, тож українська влада мусила попросити помочи у німців.

— Горе нам та лихо! — зітхуючи сказала Марія. — Прийдуть ті банди, то знову хоч з дому тікати. І доки вони іхатимуть з того фронту? Вже тисячі проїхали...

— Російський фронт величезний. Десять мільйонів воїнів лише на німецькому й австрійському фронті; ще не жарт! Поїзди тепер ходять так, що не дай, Боже, тож може і до половини літа іхатимуть. У Румунії шоймо починається демобілізація російської армії.

— Та ж москалів. Кажуть, що на Катеринослав відступає їх цільний корпус. А з чимими німцями сунуть хмарою. Мусимо бути пригтовані та дещо і приховати...

— Нехай нас Бог рятує від таких гостей. Але ж ти казав, що більшовиків гонять наше війське, українське.

— Наше. Але є його небагато, тож українська влада мусила попросити помочи у німців.

— Горе нам та лихо! — зітхуючи сказала Марія. — Прийдуть ті банди, то знову хоч з дому тікати. І доки вони іхатимуть з того фронту? Вже тисячі проїхали...

— Російський фронт величезний. Десять мільйонів воїнів лише на німецькому й австрійському фронті; ще не жарт! Поїзди тепер ходять так, що не дай, Боже, тож може і до половини літа іхатимуть. У Румунії шоймо починається демобілізація російської армії.

— Невідомо — перервав жінці Іван. — Може щось ще придумаємо... Нас же сила... Але ти, жінко, замість гритися, коло вечери заходжуся. А мені ще треба піти в одно місце...

Марія захопилася готувати вечерю, а Іван вийшов. На горі побачив доньку. Поралася над грядками, мугикаючи собі пісеньку під ніс. Захмарене Іванове чоло виголосилося. Прикидав доньку до себе.

— Ти все весела та безтурботна, доно — сказав ласково, коли донька підбігла до нього.

— Плакати покищо нема чого — відповіла Віра, підвівши на батька блискучі темні очі.

— Ну, ну... Співай, — усміхнувся — а покищо побижи до старости, — попроси, нехай приїде зараз до Гринця. Скажи, що важна справа. Він уже здогадається, яка...

Дівчина вискочила на вулицю виконувати наказ батька, а Іван, подумавши, повільно пішов на обійстя сусіда.

— Невідомо — перервав жінці Іван. — Може щось ще придумаємо... Нас же сила... Але ти, жінко, замість гритися, коло вечери заходжуся. А мені ще треба піти в одно місце...

Марія захопилася готувати вечерю, а Іван вийшов. На горі побачив доньку. Поралася над грядками, мугикаючи собі пісеньку під ніс. Захмарене Іванове чоло виголосилося. Прикидав доньку до себе.

— Ти все весела та безтурботна, доно — сказав ласково, коли донька підбігла до нього.

— Плакати покищо нема чого — відповіла Віра, підвівши на батька блискучі темні очі.

— Ну, ну... Співай, — усміхнувся — а покищо побижи до старости, — попроси, нехай приїде зараз до Гринця. Скажи, що важна справа. Він уже здогадається, яка...

Дівчина вискочила на вулицю виконувати наказ батька, а Іван, подумавши, повільно пішов на обійстя сусіда.

У Гринцевій хаті зібралися на раду всі поважніші господарі села, майже всі бувші воєнки російської армії, що щойно недавно повернулися з фронту. По довгих переговорах вирішили всіма засобами берегти своє майно від грабунку московської салдати і відповідно на цей випадок підготуватися. Після кількох хлопців по сусідніх селах і на залізничодорожню станцію з повідомленням про прийняте рішення та з проханням допомоги. При зближенні вій-

*) Однозначне з солтисом у Галичині.

ська озброєні селяни мали невеликими гуртками засісти у відповідних місцях, випустити військо в село, і, коли салдатна допустилася грабунку, чи змушань, заслонити всі виходи з села і розбійити їх, або прийняти бій. Частина озброєних селян мала зістатися у самому селі, поховатися по дахах і столах, щоб вразі потреби несподіваним огнем вкнести заколот у московські ряди та нагнати їх на заслони назовні. Акцією мали керувати Іван назовні, а Гринця, старостою в селі. Сигналом до виступу з села мало бути дзвонення у великий дзвін по одержанні вістки про зближення москалів. Сподівалися, що ці москалі, ні більшовицької одиниці з села не порозуміють значіння того дзвона, бож у Страсну П'ятницю і Велику Суботу дзвонять дуже часто в часі відправи у церкві.

Надходила неспівна ніч. Кожний з втемених у плян селян на здивування родини оглядав справизни свого кріса, напихав у торбу хліба, набоїв; з'явилися і Бог зна який чудом доведені з фронту важі у далеку Тернівку два тяжкі скоростріли-максими. Все це уважно оглядано, складано, провировано, чи не буде запинок... Село, навчене кількома попередніми, хоч і короткими досвідами, готувалося відстоювати свій дорібок від здеморалізованих салдатських банд. Повечерявши, ватажки знову зібралися в одній хаті; ждали вісток із сусідніх сіл. На тракті в обох кінцях села і від стації виставлено стійки.

Село занурилось у весняну пітьму. Денеде лиш блимали

ще світло з вікон невеликих хат, освітлювало невідсохлий іще з зими невеликий простір вулиці та чалаплючих по грядках поодиноких прохожих. Але і ті світла мало-помалу гасли, запановувала нічна тиша над заснулим, здавалося, селом. Людина стороння ніколи не подумала б, що спокій цей — зрадливий, що в селі під покриттям ночі хвилює і кипить бурливе й тривожне життя; готується опір усякому, хто наважиться закалати тити селянський спокій, наважиться наважувати селу свою волю і право.

А дві верстви від села по лісовому тракті понад річкою Саксаганню лийно просувався доведзена валка. Весілля, не весілля, а щось подібне і таке ж галасливе. На великих військових фірах у скринках і причепившись з боків іхало по п'ятнадцять і більше людей; ті, що їм не виставало місця, йшли з боку дороги, час від часу халаполися скрині, коли фірмани підганяли швидше коней, і підбігаючи. Кожна фіра видулася вгору від привязаних мішків і мішечків, а на них угорі, мов китайські мандарини, сиділи зарослі бородачі, покурюючи і спільваючи такі на привязанні річки; часом з фір доносилося приглушене рокотання і кудкудакання; мішки рухалися мов живі, а навіть якась, певно нечиста, сила підкидала їх угору, скидала з фір. Тоді рокотання переходило у пронизливе квічання, а настрашені кури піднімали галас на всю околицю, за що і діставали прикладом кріса від того чи іншого бородача і заспокоюва-

лись мабуть навіки...

Виснажені коні ледве переступали з ноги на ногу. Та на людей змученість коней очевидно не робила найменшого впливу: хто сидів, той уже не вставав з фіри, чи-це було під горою чи у грядючі. Навпаки, до кожної фіри чіплялося тоді ще більше людей, а фір-

мани немилосердно починали цвяхати коней доведзеними батогами. Нещасливі тварини ховалися і спотикалися нековані по калюжах, напиналися з усіх сил і витягали фіри на сухе. Ззаду валки долітали безтурботні пісні, незвані оповідання та вибухи реготу. (Дальше буде).

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

УРЯДНИКІВ ВІДДІЛІВ 1, 2, 7, 9, 28, 31, 78, 85, 90, 98, 186, 189, 201, 228, 231, 242, 265, 305, 314, 365 і 382

— відбудуться —

В НЕДІЛЮ, 26. ЧЕРВНЯ (JUNE) 1938. РОКУ

в другій годині пополудні,

В ГАЛІ МИХАЙЛА ГРИЩИШИНА

НА MAIN STREET, MANHATTAN PLANE, PA. На ці збори повинні явитися по тро урядники з вище згаданих відділів.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ:

Д. Канігула, предсідник;

О. Костюк, касієр; І. Чена, секретар.

УВАГА!

ЙОНГСТАВН, ОГАЙО!

УВАГА!

БР. СВ. ПЕТРА І ПАВЛА, ВІД. 274 У. Н. СОЮЗУ, просить отримати усі укр. національні організації стриматися з урядженням підприємств і прибути на

ТОРЖЕСТВЕННЕ ПОСВЯЧЕННЯ

ПРАПОРІВ,

УКРАЇНСЬКОГО І АМЕРИКАНСЬКОГО

В УКР. ПРАВ. ЦЕРКВІ, ПРИ RUSSELL AVE.

В НЕДІЛЮ, 17. ЛИПНЯ (JULY) 1938.

по Службі Божій год. 11:30 рано.

По посвяченню наступлять гостина і концерт, а вечором забава з танцями, в Укр. салі при RUSSELL AVE.

140

Комітет.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ПОВЧАЛЬНЕ ПОРІВНЯННЯ.

М. Е. Трейсі, редактор місьнички „Біжуча історія“, видає книжку під заголовком: „Наш край, наші люди і їхні“. Як видно з заголовку, автор порівнює народи одного краю з народами інших країн.

Порівнює він саме народ Америки з народами Італії, Німеччини й Росії. Порівнює їх саме щодо способу життя.

Чому він вибрав саме ці краї, можна легко догадатися. Уряди Росії, Італії й Німеччини люблять говорити, що вони придумали відповідну державну й життєву організацію та залюбки нападають на форму державної й життєвої організації, питомої Америки.

ЧИМ МІРЯТЬСЯ?

Всякі устрої можна порівнювати з собою способом чуттєвим або способом розумовим. Звичайний спосіб порівнювання — чуттєвий. Людина приймає чуттєво якийсь спосіб за відповідний, чи найбільше відповідний, і потім так само чуттєво хвалить усе, що вона знаходить у цьому устрою, та ганить, так само чуттєво, все, чого вона в ньому не знаходить, чи пак те, що знаходить в інших устроях.

Автор згаданої книжки береться порівнювати три державні устрої способом розумовим: він показує про життя в різних краях такі факти, щоб читач міг самий набрати собі переконання, що це значить жити в кожному з них.

РОЗУМ І ЧУТТЯ.

Трейсі показує в своїй книжці, скільки людина заробляла у своїх, чи інших званнях в кожній із згаданих держав. Далі, що вона за ці зароблені гроші могла купити. Ще далі, які вигоди й приємності можна мати та яким обмеженням свободи треба піддаватися.

Ясно, що таке порівнювання промовляє до умового складу деяких людей, а в інших може розбудити хіба відряду.

Є, наприклад, люди, про яких можна сказати, що вони залюблюються в якусь політичну систему. Залюблюються так, як людина залюбується в жінку: сподобавши її собі, починають її ідеалізувати, малювати за найкращу й найліпшу в світі, і готові на двобій визвати всякого, хто цього не признає.

Такий чоловік, залюблений, наприклад, в очі, готов інколи очі видерти всякому, хто сказав би, що й інші жінки теж мають гарні очі.

ПОДІБНІ, ЧИ ВІДМІННІ?

Між політичними системами, що на перший погляд виглядають собі ворожими, є багато подібностей. З того, що якась політична система вважає себе протилежною іншій, що не виходить, що вона така протилежна.

Комуністи колись уважали найбільшим протилежством до соціалізму демократичний устрій, а нині дивись! Вони балакають про демократизацію советів та про спільний фронт з демократією проти фашизму. Фашистські й нацистські голови говорять про протилежність між своїми державними устроями й демократією, а інколи говорять і про фашизм як про справжню демократію.

Нацистичні провідники люблять говорити про непримиренне протилежство між фашизмом і комунізмом, тимчасом Трейсі піддає читачеві до надуми такі висліди своїх розслідувань: „Не зважаючи на те, що фашизм, нацизм і московський комунізм вийшли з різних причин і йдуть до інших цілей, вони всі три мають із собою багато спільного. Кожен з них спирається на одну партійну систему. Кожен з них не терпить протилежних ідей. Кожен не допускає висказатися таким іншим ідеям, ставлячи поза межі закону групи й діяльність, що можуть уживати цих ідей; кожний з них уживає об'єднаної і більшої або меншої тайної поліційної сили; кожний з них уживає засобів здушення; кожний з них намагається зібрати в один осередок уся владу та кожний з них вважає неможливою для державної партії державною зрадою“.

ХТО ІЗДИТЬ, А ХТО ІДЕ ПІШКИ.

Порівнювання життя в різних державах Трейсі передкладає

перед очі читача образковим способом.

Наприклад, в одному місці він порівнює засоби транспорту. Отже, якби так людина прийшла перевозитися з місця на місце, чи їхала б вона автомобілем, чи йшла б пішки? На цей запит дає він відповідь образком: В Італії 1 іде авто, 20 ідуть пішки; в Німеччині 1 іде, 10 ідуть пішки; в советській Росії 1 іде, 150 ідуть пішки; в Злучених Державах усі ідуть.

Можемо собі уявити вагу образу: він представляє факти так, що їх важко забути.

ЩО ТЕПЕР Є, НЕ КОНЧЕ БУЛО ВЧОРА.

Каже Трейсі:

„Тоталітарні держави знаходяться не лише в початкових стадіях розвитку, але у вчасних стадіях розвитку“. Себто, що є в них нині, не конче було вчора; і що є нині, не конче буде завтра.

Але так, як нині мають справу, каже Трейсі: „Не припускаючи їх досягнень, фашизм, нацизм і комунізм іще мають іти добрий шмат дороги, щоб би показали висліди, які далися би порівняти з досягненнями Злучених Держав“.

МИНУЛЕ З ТЕПЕРІШНІМ.

Цікаві порівняння минулого з теперішнім наведено на виставі, влаштованій з приводу конвенції Краєвого Виховного Союзу в Америці, що має незадовго відбутися в Нью-Йорку з нагоди століття публічної системи шкільництва в Америці.

Наприклад, сто літ тому, коли в Америці щойно почали були організувати публічні школи, у стейті Масачусетс, що був першим стейтом під тим оглядом, учителів платили по \$25.44 на місяць, а вчителі \$11.38. Іншими словами, шкільні діти побирали науку від учителів коштом \$185 на рік, а від учительок за \$64.

Від того часу платня вчителям і вчителькам росла постійно. В 1917 році вона виносилася

на рік \$655, у 1931 р. — \$1,440. Лише підчас останньої депресії трохи знизилася, але потім знову почала підніматися.

Рівночасно з платнею вчителям і вчителькам росли теж вимоги громадянства до вчителів: від них вимагали щораз більше знання та щораз кращого вміння навчати, а рівночасно ставили до них і щораз вищі вимоги громадянської поведінки.

ДЕРЖАТИ КРОК З ЧАСОМ.

У своїй закліку до ювілейних зборів Краєвого Виховного Союзу уряд його каже: „Цей Союз помагає вчителям держати крок з часом“.

У нас такої фрази „держати кроку з часом“ не вживається. Зате в англійській мові часто говориться, що „час маширує вперед“, себто в світі ніщо не стоїть на тому самому місці, а все перемінюється. Відповідно до цього, „держати крок з часом“ буде значить: змінюватися відповідно до поступу часу, до історичних перемін, до нових вимог і потреб.

Фраза замітна тому, що вона пригадує людям те, що в нинішньому світі переміни наступають так скоро, що треба відомого зусилля, щоб помічувати переміни й до них дотримувати своє життя.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

САЙКСВІЛ, ПА.

Нова професійна сила.

Кожного року видає тепер наша іміграція поважний процент такої молоді, що кінчить високі школи. Це каже, що наші старі імігранти зрозуміли вагу і силу освіти, і хоч самі її не мали, подбали, щоб дістали таку більшу освіту їхні діти.

Розуміється, що лише такі імігранти звернули увагу на освіту, котрі зрозуміли, що вкладати працю і гроші в науку, це найкраща інвестиція, та що наука це найбільший скарб по здоров'ю.

Цього року, 6. червня, покінчив науку в Державній Каледж „Пенсильвенія Стейт Каледж“ і дістав академічний ступінь „бакаляря штук у журналістиці“ (Bachelor of Arts in Journalism) Амвросій Кок, член 401 відділу У. Н. Союзу в Сайксвіл, Па.

Амвросій Кок, молодий журналіст.

Історія молодого журналіста і його життя не є така рожева, як історія життя дитини заможних імігрантів. Коли Амвросій числив 3 роки життя, то його батька, також члена У. Н. Союзу, забили в майні. Осталася вдовою мати з трьома дітьми тут в Америці і з одним старшим сином у Галичині, котрий тепер студіює право у львівському університеті.

Мати вийшла заміж удруге за гом. Михайла Люлька і цей вітчим узявся за виховання тих дітей та не занедбав цієї важкої справи, якою є освіта. І вивів дітей у люди. Двоє молодших також студіюють у державній каледжі: син Мирослав інженією, а дочка домашньою господаркою.

Самий вітчим працює в май-

ні, а мати порядкує хатою, а літме господарює у городі. Тяжко приходилося тим дітям помагати, бо треба було на всім щадити. Та щастя, що була в родині згода. Всі працювали разом. І діти також у часі вакацій, а родичі постійно. А сьогодні видно овочі такої праці.

Молодому журналістові і членові У. Н. Союзу бажаємо щасливого життя та добрих успіхів у його фаховій праці.

Зазначу, що молодий журналіст говорить українською мовою та орудує нею не в письмі. Публікує і середню школу покінчив з відзначенням в Сайксвіл, Па. Його родичі походять із Західної України; з села Соснова, повіт Підгайці.

Союзовець.

КОРОЛІВСЬКИЙ ПОЦЛУНОК.

Англійський король Юрій цілує королеву — вдову, свою матір, підчас святкових церемоній з нагоди століття одної військової школи в Лондоні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Звичайний мітинг Тов. Запорозька Січ, від. 342, відбувся в неділю, 19. червня, в 2. годині пополудні, в церковній гал. 643 Roosevelt Ave. Присутні всіх членів зайняли на цей мітинг. Діти, котрих родичі не перепишуть до старших, будуть сусупендовані. — І. Гінда, прес.; Н. Кіра, кас.; І. Маркович, секр.

Братство св. Василя в Перт-Амбо, Нью-Джерсі, відділ 163. У. Н. Союзу, ділиться з організацією У. Н. Союзом і членами Братства св. Василя сумою вісткою, що дня 14. червня 1933 року, в годині 11. звичайного помер наглою й несподіваною смертю під колінами переїжджального поїзду наш доволітний член

СТЕПАН ДЯЧИШИН.

Прожив 59 літ.

Полішив жону Гаску, синів Мирослава й Михайла та дочку Маланку.

Прийшов (вдруге) до У. Н. Союзу в 1924. році.

Похорон відбувся в п'ятницю, 17. червня, з дому жалоби, 363 Льюїс-Евено, до укр. греко-лат. церкви, а потім на цвинтар Успієнія Преч. Діви Марії.

Най земля Вашингтона буде йому рідною!

Пилип Манич, секр.

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ПЕРЕПЛЕТНЯ КНИЖОК Івана Петраша

Опрантовані евангелії і т. п. переклад, книжок, брошур і т. п. по уміркованій ціні.

COLONIAL BOOKBINDERY

267 E. 10th St. New York, N. Y.

Tel. GRamercy 5-8842

Погані дні.

— Знову новий рахунок від кравчині? Чи ти зовсім не думаєш про те, що можуть колись прийти і погані дні?

— Алеж очевидно, коханий, як замовила собі йке навіть прегарний синій дощівник.

СКІЛЬКИ РОКІВ ДИТИНІ?

Вінтроп Рокефелер, внук Джана Д. Рокефелера, приступаючи до „Соркес Сейнтіс енд Сінерс“, мусів перейти через відповідні вступні церемонії, підчас котрих його перебрали за немовля, дали дитячі забавки в руки і вложили до колиски. Потім на нього одягли лахи, щоб, мовляв, показати, як буде виглядати в 1983. році.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Я., І ОКОЛИЦІ! УВАГА! ЗАХОДОМ 204 ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ В НЮ ЙОРКУ

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 19. ЧЕРВНЯ (JUNE) 1938. РОКУ В BELVEDERE PARK, JACKSON HEIGHTS, L. I.

23-50 — 94th STREET, ВСТУП 40 центів — Парк відчинений від 10. год. рано. Шановні Громадяни! Жорстока московська рука вкортотила життя Вождя українського націоналістичного руху, полк. Е. Коновальця. З огляду на пороблені вже кошти ми не всім підкидаємо пікніку й тим приду на пороблені жалоби. Та в часі пікніку, деє около 2. год. попол., буде проголошена півгодинна жалоба; в часі котрої буде вигорішений жалобний реферат.

До ласкавої участі запрошується усе українське громадянство. Уряд 204. відділу У. Н. С.

КАРЛО ЗЕЛІНСЬКИЙ, власник Karl Orthopaedic & Surgical Appliance Corp. 348 First Avenue, New York City. Tel.: STuyvesant 9-4215. Спеціаліст у виробі приборів ортопедичних і хірургічних: Trusses, abdominal supporters, elastic stockings, surgical corsets, orthopaedic braces, crutches, arch-supporters, etc. Мешкання: 1415-04 Arlington Terrace, Jamaica, L. I. Tel.: REpublic 9-2243-J

ПОЛЕКШІТЬ ТІ СТРАШНІ БОЛІ РЕВМАТИЗМУ BARUVASOL-EM

Полекша до 48 годин або нічого не коштує. Багато людей знаходять шкуру, блаженну полекшу від болю і невиді ревматизму, невриту, люмбаго й сінити в цій певній рецепції, званій Барувасол. Часто до кількох годин болю уступають; інколи, болучі суглобів й м'язів стають гниучі, так, що хворий може знову радуватися життям. Не терпіть! Не жаліть! Вишлите, що оповістку до ATKINS LABORATORY, 44 East 63rd St., NEW YORK CITY. Пшліть \$1.85, або заплатити почтарем, як він принесе вам Барувасол. Слідить, чи до 48 годин лік принесе полекшу, або зверніть неважкий лік і відберіть \$1.85. (Svoboda)

ШИФКАРТИ

на найбільшій та найшоршій кораблі на всі прогулянки і то до всіх країн. Виготовляємо всі документи, потрібні до поїздки — паспорт, Візи, пермити, афідавіти, пенсії, і тому наші пасажирки не мають клопотів в дорозі.

ДОЛЖИЙ послужимо до всіх країн ПОСЛІДНІО І ТЕЛЕГРАФІЧНО виплачуємо на останній почті під повною гарантією. ПОМАГАЄМО негласним легалізуватися відомо до нових законів.

ПОЛАГОДЖУЄМО СТАРОКРАВЕІ СПРАВИ відповідно до теперішніх обов'язкових законів в краї. Контракти, повноваження, акти даровизни, довільні скріпки і всі інші документи.

Продаємо ДОМИ та річки бізнесу по дуже приступних цінах. Голоситься у всіх справах до нашого НОТАРІАЛЬНОГО БЮРО по сорісній поради та ретельну обслугову.

S. KOWBASNIUK

277 E. 10th STREET, (між 1-ю і Евено А), NEW YORK, N. Y.

ЗАЙВО

Зовсім зайво вдаватися до знижуючої ціну погребника, котрий з власної волі продумує над низькою ціною.

Наші послуги можна дістати так само дешево (на ділі дешевше), як в інших, а кожний матиме те розуміння й задоволення, що дістав послугу найліпшу, яку лише можна дістати.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne Phone: Bergen 4-5989 Bayonne 3-0540

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІШІЙ ЦІННИК КНИЖОК.

О. Д. В. У.

Отсміа подаємо до відома українського національного громадянства, що заходом Організації Державного Відродження України та при співучасті українських громад та товариств, відбудеться величава

НАЦІОНАЛЬНА МАНІФЕСТАЦІЯ

ДНЯ 4-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER-LABOR DAY) 1938.

У ВЕЛИКІЙ 4-ТИСЯЧНІЙ САЛІ „HIPPODROME“ У НЮ ЙОРКУ, ПРИ 6-ТІЙ ЕВНІ Й 43-ТІЙ ВУЛИЦІ.

Вона буде влаштована з нагоди 2-го Конгресу Українських Націоналістів в Америці, що буде відбуватися на протязі тижня перед і по „Лейбор Дей“ в Нью-Йорку, Н. Дж.

Маніфестація ця має під сучасну пору велике призначення. У цей момент світового напруження й непевного завтра, де єдинові вже мабуть буде рішати доля України, українська еміграція в Америці сьогодні єдиною має змогу в імені українського народу спільно заявити цілому світові, до чого та яким шляхом примують Українці. І це вона зробить на Маніфестації в Нью-Йорку дня 4-го вересня. — Вона, далі, востаннє ясує своє становище супроти української діяльності та витривує своє завдання на випадок світової закрутки.

На оцю явраз маніфестацію був планований приїзд Впавшого нашого Вождя, полковника ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ.

До цієї Маніфестації закликаємо все українське громадянство, головню це на сході Америки. Всі товариства та установи одержать окремі запрошення до першого національного Конгресу Маніфестації. Усе громадянство в Америці повинно робити явні більш підготування до цієї важливої хвилі та здержатися на той час від усякої діяльності, що перекладжає Маніфестацію.

Промого громади вже тепер птти нам назустрічу наших ініціативних заходах.

У Маніфестації як і в Конгресі Націоналістів заповнили свою численну участь представництва Канади та Південної Америки.

НА МАНІФЕСТАЦІЮ ПРИБУДЕ КІЛЬКА ВИЗНАЧНИХ ПРОВІДНИХ УКРАЇНЦІВ З ЄВРОПИ.

Дальш відомості будуть подані окремо.

Хай отже жалоба, що ми її сьогодні обходимо в цілій Америці по втраті Великого Полководця України, ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ, завершиться тим нашим могутнім здвигом. Він буде виразом нашої національної сили та рівноваги в цей час жахливого переслідування українства на різних землях. Ні Маніфестації ми дамо відповідь Москві та всім прочим ворогам на їх визов кинення сьогодні український нації.

Панахида пичється точно в годині 12. в полудне. — Окружна Управа ОДВУ в Нью-Йорку.

ЖАЛІБНА ПАНАХИДА по сл. п. ЄВГЕНОВІ КОНОВАЛЬЦЮ

відбудеться в Українській Католицькій Церкві, при 7-мій вул. в Нью-Йорку.

Панахида пичється точно в годині 12. в полудне. — Окружна Управа ОДВУ в Нью-Йорку.

